

Сладки и медени. Вичките епидемически болести, простият народъ си ги представлява въ видъ на живи същества, обикновено въ женски образъ. За да ги не сърдятъ, гледатъ да имъ угаждатъ по всевъзможни начини: вързватъ кучетата да ги не лаятъ и гонятъ кога ходятъ нощемъ изъ селото, чистятъ къщата, защото тѣ били обичали чистотата, приготвятъ имъ принадлежности за миене, не готвятъ свинско, защото джхътъ му имъ билъ противенъ, приготвятъ дори и нѣщо за едене. За същата цель често правятъ пресни пити, които намазвали съ медъ, отъ които една туряли при болния, та кога дояла болестъта при него, да имало съ какво да се залъгва и да го не мжчала, а другитѣ раздавали по съседи, каняйки ги: „Земете си за сладки и медени“, на което имъ отговаряли: „Да си заминава мирно и леко“.
